

Като ся върналъ въ свое-то отечество, той по молбѣ отъ Шпартанци-тѣ съставилъ новы строгы законы за Шпартанци-тѣ, спорядъ кои-то ся измѣнилъ порядокъ-тѣ въ господарство-то и животъ-тѣ народный. По тыя законы всичкы-тѣ Шпартанскы владѣнія принадлежали на Доряны-тѣ (Шпартанци-тѣ), като на главенъ народъ; нѣкои отъ Ахейцы-тѣ (т. е. покореный народъ) останали свободни, и получили въ владѣніе еднѣ часть опредѣленѣ землѣ, за коуж-то е была длѣжна да плаща на Шпартанци-тѣ данѣкъ; а другы-тѣ Ахейни сѣ были рабы (тѣи ся наричали *илоты*), служили на Шпартанци-тѣ, обработували полета-та имъ и въобще длѣжни сѣ были да исполнявать всичко, что имъ заповѣдували Шпартанци-тѣ. Господарство-то управляли какъ-то и на прѣдъ два царя, но не сами, а заедно съ особено събраніе отъ почтенны старцы изъ высокы-тѣ лица (*сенаторы*), а при това длѣжни сѣ были за важны дѣла да ся съвѣтувать съ народа. И така Шпарта вмѣсто монархія станала аристократія и димократія. — Ликургъ искалъ да бѣдѣтъ Шпартанци-тѣ народъ силенъ, храбръ, вѣщъ и почтенъ; за това и заповѣдалъ да живѣють просто и умѣренно, т. е. да ся облачатъ просто, да спятъ на голѣ землѣ или на прѣтѣе, да ядѣтъ всичкы наедно на общы столове (*софры*) хранѣ здравѣ и простѣ, а особено чернѣ чорбѣ (*супѣ*) отъ свинскѣ крѣвь. Ликургъ заповѣдалъ още всичко-то иманье Шпартанско да раздѣлять всичкы по между си равно, да не бы имало по между тѣхъ ни богати ни сиромаси, за да не бы ся единъ другому гордяли; при това той още отхвърлилъ златны-тѣ и сребръны пары и ввелъ желѣзны. — Още по-строгы сѣ были закони-тѣ Ликургови за въспытаніе-то на дѣца-та. Дѣца-та думалъ Ликургъ, не принадлежать на родители-тѣ, но на господарство-то. Всичкы-тѣ новорожденны дѣца трѣбува да ся прегледувать да ли сѣ ягкы и здра-